

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. *****, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на двадесет и шест април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЙОРДАН П. ИВАНОВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

като разглежда докладваното от АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213500600242 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК

С присъда № 40/01.09.2021 г. по НОХД № 84/2021 г. Поповския районен съд признал подсъдимия Признава подсъдимия ОСМ. Ш. В. - ЕГН-*****, за виновен в това, че:

От неустановена дата през месец май 2019 г. до 24.07.2019 г. в гр.*****, обл.*****, ул."*****" № *****, е отглеждал 20 /двадесет/ броя растения от рода на конопа с тегло в сурово състояние 5.555 кг и с тегло на сухата маса 837.3 грама, с процентно съдържание на тетрахидроканабинол 1.34%, на стойност 5023.80 лв., в нарушение на установените в Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите правила, поради което и на основание чл.354в, ал.1, чл. 36 и чл. 54 от НК му наложил наказание 3/три/ години „лишаване от свобода“ и ГЛОБА в размер на 7 000/седем хиляди/ лева. Със същата присъда, ПРС е признал подсъдимия В. за виновен и в това, че на неустановени дати в периода от 29.08.2016 г. до 24.07.2019 г., при условията на продължавано престъпление, на неустановени места, в съучастие с неизвестни извършители като подбудител и помагач, ги е подбудил и подпомогнал да преправят съдържанието на официални документи с цел да бъдат използвани, както следва: в периода 29.08.2016 г. - 24.07.2019 г., е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - лична карта № *****, издадена от МВР - ***** на ***** г. на името на Е. Т. П. ЕГН *****; в периода ***** г. - 24.07.2019 г., е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - паспорт № *****, издаден на ***** г. на името на П. М. П. ЕГН *****, поради което и на основание чл.308, ал.2, връзка с ал.1, връзка с чл.20, ал.3 и ал.4, връзка с чл.26, ал.1, чл. 36 и чл. 54 от НК му наложил наказание от 3 /три/ години „лишаване от свобода“.

На основание чл.23,ал.1 от НК, ПРС е определил едно общо наказание между отделните наложени му по-горе, а именно най-тежкото от тях - 3 /три/ години ЛИШАВАНЕ

ОТ СВОБОДА, към което на осн.чл.23,ал.3 от НК присъединява изцяло и наказание ГЛОБА в размер на 7 000/седем хиляди/ лева.

На осн. чл. 57, ал.1 т.2, б. „б" от ЗИНЗС съдът определил първоначален „СТРОГ" режим на изтърпяване на наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

С присъдата си ПРС се е произнесъл по отношение разносните и веществените доказателства.

Срещу присъдата е депозирана жалба от подс.О.В., действащ чрез пълномощника си – адв.Й.Й.. В жалбата се сочи, че присъдата е незаконосъобразна, необснована и несправедлива, постановена при нарушение на материалните и процесуални закони. Твърди се, че обвинението е недоказано, поради което и съдът неправилно е признал подсъдимия за виновен. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова с която подсъдимия да бъде оправдан по предявеното му обвинение.

В съдебно заседание пред въззивният съд подсъдимия не се явява, същия се представлява от адв.Й.Й. от АК-Търговище и адв.Н. от АК-Разград, и двамата изразяват становище, че подържат жалбата, желаят съда да постанови Присъда с която да оправдае подсъдимия и по двете му обвинения.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура- Търговище счита, че жалбата е допустима но неоснователна.. Според прокурора присъдата е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

ТОС, след преценка на оплакванията и доводите, изложени в ЖАЛБАТА и по време на въззивното съдебно производство от страните, както и на доказателствения материал по делото, и след служебна проверка на атакуваната присъда в пределите на правомощията си по чл.314, ал.1 от НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в предвидения в чл.319, ал.1 НПК срок от надлежна страна и има необходимата форма и съдържание. Разгледана по същество е частично основателна, по следните съображения:

Първоинстанционният съд е извършил съдопроизводствените действия в съответствие с разписаните в НПК правила. Изпълнил е задълженията си по чл.12, 13 и 14 НПК и е осигурил възможност на страните да докажат твърденията си в процеса, а вътрешното си убеждение е изградил въз основа на надлежно събрани доказателства и доказателствени средства. Не са нарушени от първоинстанционния съд правилата, регламентиращи събиране, проверка и оценка на доказателствата и доказателствените средства по делото. Фактическата обстановка е изяснена и ТОС я споделя с частични изключения.

За да постанови присъдата си, ПРС е възприел за доказана следната фактическа обстановка:

Подсъдимият ОСМ. Ш. В. живеел с фактическата си съпруга и малолетното им дете в гр.*****, обл.*****, бил с основно образование, безработен, многократно осъждан /справка за съдимост л.4 и сл., том III от ДП/ - 17 отделни присъди основно за престъпления против собствеността. С Опр.№25/05.03.2013 г. по чнд № 12/2013 г. на РС В. Преслав на осн.чл.23-25 НК е било определено общо наказание в размер на 9 г. ЛОС, към което и на осн.чл.27,ал.2 НК е било присъединено и наказание по нохд № 272/1997 г. на ПРС и определено общо наказание 11 г. ЛОС. Към него е било присъединено и неизтърпяното наказание по нохд № 471/2004 г. на ТРС или е определено общо наказание 14 г. ЛОС и отделно изтърпяване на 1 г. и 4 м. ЛОС по нохд № 792/2010 г. на ТРС. Определението е влязло в сила на 21.03.2013 г., като наказанието е изцяло изтърпяно.

На 24.07.2019 г. на територията, обслужвана от ОДМВР Търговище била проведена

специализирана полицейска операция свързана с противодействие на разпространението на наркотични вещества. По този повод, в жилището обитавано само от семейството на подс. О.В. находящо се на ул. "*****" №**** в гр.***** било извършено претърсване, като на вторият етаж от къщата било открито специално оборудвано помещение - камера с размери - широчина 250 см, дължина 350 см и височина 267 см - изградено от ПДЧ плоскости, цялото изолирано с вата и въздуховоди водещи към мощни вентилатори /снимки л.37 и сл., т.1/. Въздушният поток бил управляван от контролер с пет регулатора на температурата и влажността по предварително зададени параметри, като имало и контактор за включване и изключване с часовник. Електрическите табла осигуряващи захранването на камерата били оборудвани с предпазители, контакти, дросели за осветление и други елементи необходими за поддържане на необходимата светлина и топлина в помещението, в което имало също климатик, лампи с рефлектори и вентилатори. В момента на извършване на претърсването камерата била в работен режим, термометърът показвал 21 градуса, а влагометър 80 % влажност. В помещението, в саксии били открити 20 броя растения с височина от 30 до 75 см, които били иззети с протокола за оглед. От изготвената на ДП физико-химична експертиза, се доказва, че добитата от растенията суха зелена растителна маса представлява наркотично вещество коноп /марихуана/ с общо тегло 837.3 г с 1.34 % процентно съдържание на тетрахидроканабинол и висока степен на риск за общественото здраве, съгласно Списък I от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към чл.3, ал.2 от ЗКНВП. Със същото заключение била дадена оценка 5023.80 лв. определена по реда на Постановление № 23 на МС от 29.01. 1988 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

В ДП по делото , било назначена и агротехническа експертиза, от която било установено, че намерените при претърсване в дома на подс.В. растения са отглеждани в продължение на 2 месеца, като за тях за полагани необходимите грижи включващи поддържане на налична температура в работещо положение с ръчно напояване и подхранване с торове и препарати за достигане на високи добиви. Вещото лице било категорично за това, че този вид растения изискват 21-**** градуса топлина на въздуха, 6-6.5 киселинност на почвата, светлина-редуване 12/12 часа ден и нощ, 70-80 % влажност на почвата - елементи, осигурени в цялост; посочено било също, че растенията могат да достигнат 1.5-2 м височина като за бране за готови след 60-70 дни след засяване.

В хода на същото претърсване извършено в дома на подсъдимия на 24.07.2019 г., в стълбищна клетка, в сак били намерени /снимки л.60-61, том I от ДП/ - лична карта издадена на името на О.А.О. с валидност до 26.08.2025 г. /веществено доказателство № 59/ и паспорт №***** издаден на името на П. М. П. валиден до 25.08.22 г. /ВД №60/, като и на двата документа била поставена снимката на поде.В..

В хода на разследването било установено, че личната карта с № ***** била издадена на ***** г. на името на Е. Т. П. с ЕГН-***** от гр. София, като на 29.08.2016 г. тази лична карта й била открадната, за което П. съобщила по надлежния ред в МВР /декларация от 30.08.2016 г., приложена на л.69, том II/. Наред с това било установено, че на 26.08.2015 г. е била издадена лична карта на лицето О.А.О. - брат на подс.В., при което, след като се снабдил с данните от личната карта на брат си, на неустановена дата след 29.08.2016 г. подсъдимия се свързал с неустановено по делото лице, на което поръчал изготвяне на лична карта със своята снимка и с данните на брат си О.А.О.. След изработването й, подс. В. получил открадната лична карта на П. с нов № ***** , в която били заличени данните на П. и били заменени с данните на О.А.О., но на мястото на снимката на П. била поставена тази на подс.ОСМ. Ш. В..

Вторият намерен при претърсването документ-международен паспорт с № 384792597 бил издаден на ***** г. на името на св.П. М. П. от с.***** , общ. ***** , който бил близък приятел на поде.В.,като двамата били изтърпявали и наказание лишаване от свобода

по нощ № 1058/2001 г. на РС Горна Оряховица. След като се снабдил с паспорта на св.П., подс.В. се свързал с неустановено по делото лице и поръчал подмяната на портретната снимка на притежателя, като вместо тази на св.П. била поставена отново такава на подс.В.. След като се снабдил с двата документа, подс.В. ги съхранявал в дома си, а при извършената в тях корекция той бил единственото лице, което би могло да ги ползва. За установяване на извършените в официалните документи преправяния била назначена комплексна експертиза на документи, като в заключението си по нея /л.23, том II от ДП /, експертът подробно анализирал двата документа като категорично потвърдил, че снимките поставени на обозначените за това места са на подс.ОСМ. Ш. В.. Потвърдил също, че предоставената за изследване лична карта е била издадена на името на ***** П. и е с оригинален № *****, след което оригиналните данни и снимка на притежателката са били заличени и заменени с настоящите. По отношение паспорта било прието, че е преправен истински паспорт, в който са подменени само портретите на притежателя, а останалата информация не е променяна.

В хода на разследването била назначена и съдебно-техническа експертиза за изследване на видеозапис, като вещото лице е анализиало дигитално устройство за видеозапис от охранителни камери - DVR представляващо ВД № 46 иззето при претърсване жилището на подс.В.. Било установено, че същото е технически изправно и напълно функциониращо; към него са свързани 8 бр. камери; паметта на устройството е 931.40 GB, като същата е изцяло запълнена с видеофайлове; не били установени признаци за намеса или манипулации върху файловете. По идентичен начин, същото вещото лице изследвало и два лаптопа марка "HP" иззети при претърсването в жилището на подсъдимия - ВД № 47 и ВД № 48, в паметта на които не били запазени потребителски файлове - текстови, снимки или видео /заключение л.37, том II/. На същото вещо лице било възложено и извършване на допълнителна съдебно-техническа експертиза за изследване на видеозаписите свалени от вече изследвания DVR ВД № 46. Бил извършен преглед на видеофайловете, като в заключение /приложено л.42, том II, прието без възражения по делото/ вещото лице записало на два броя компактдискове експортираните /изтеглени/ видеофайлове заснети от видеокамерите в дома на подсъдимия. С постановление от 09.09.2019 г. на водещият разследването полицай, на полицейски орган от РУ ***** било възложено да прегледа видеофайловете експортирани от DVR устройството. В изпълнение на поставената задача, ст. инсп.С.С. анализирал огромна по обема и сложност информация, като изготвил докладна записка , в която коректно отразил действията на подсъдимия, заснети от собствените му видеокамери. Такова възлагане било направено и по отношение информацията от двата лаптопа "HP", но от тях не била снета информация /докладна записка л.65, том II/. Отделно от това, на 02.03.2020 г. бил извършен оглед на 2 бр. компактдискове, на които била свалена информацията от DVR устройството, за което с помощта на специалист-технически помощник бил изготвен и снимков материал /л.115-л.118, том от ДП/.

Така възприетата фактическа обстановка, ПРС е приел за доказана по неоспорим начин от събраните в с.з. доказателства посредством приложените по ДП №261/2019 г. по описа на РУ гр.***** писмени доказателствени средства - свидетелство за съдимост; протоколи за: извършено преръсване, изземване и огледи на в.д, за които съдът приема, че са изготвени по реда предвиден в НПК, поради което ги цени като годни доказателствени средства, съгласно чл. 131 от НПК; експертни заключения по изготвени в ДП експертизи: съдебно-химическа, агротехническа, комплексна на документи, съдебно-техническа и допълнителна към нея за изследване на видеозаписи, които съдът прие като обосновани и непротиворечиви. Установените в хода на съдебното следствие фактически обстоятелства се подкрепят и допълват в детайли чрез показанията на изслушаните в с.з. свидетели-А. О. Д. /майка на поде.В., при разясняване на правото по чл.119 НПК/; А. М. А.; Ю. Ш. А.; П. М. П.; Д.С.Д.; Е. Й. Х. и А. И. А., на които ПРС е дал вяра като е приел, че са непротиворечиви, обосновани и логически свързани, и правилно отразяват възприетията на всеки един от тях относно конкретните обстоятелства във връзка с предмета на доказване. Съдът не кредитира

показанията на изслушания в с.з. свидетел ЕРБ. ЕРС. Ш. /племенник на поде.В./ и не ги поставя в основата на постановената присъда, тъй като съществено противоречат на приобщената доказателствена съвкупност и имат за цел единствено да подкрепят изградената от подсъдимия защитна версия.

При извършване на анализ на доказателствата ПРС правилно не е дал вяра на обясненията на подс.В. дадени пред защитник в ДП /том III, л.22-я.24/, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279,ал.2 от НПК, тъй като същите са насочени към пълното му оневиняване чрез изтъкване единствено на обстоятелства, обуславящи липсата на каквото и да била съпричастност към намерената в обитаваното от само от неговото семейство жилище в гр.***** марихуана и подправени официални документи - лична карта и паспорт, като прие, че те изцяло противоречат на установените в хода на съдебното следствие относими към предмета на доказване обстоятелства. В тази връзка, съдът правилно е отчел безусловното гарантираното от закона право на подсъдимия да дава обяснения по обвинението каквито пожелае. Действително, съобразявайки с приобщените по делото безпротиворечиви доказателства съдът правилно е приел, че обясненията на поде.В. са неубедителни и недостоверни, поради което ги е изключил от доказателствения материал като негодни да бъдат ценени. В подробните си обяснения дадени на ДП, подсъдимия неизменно изгражда и поддържа тезата, че къщата в която живее е наследствена; че не знае нищо за произхода на намерените растения марихуана; че не е влизал в оранжерията, където са отглеждани; че не е подбуждал и подпомагал друго лице да изготвя официални документи. Основателно ПРС е приел, че депозираните крайно пестеливи по своята същност обяснения изцяло се опровергават от посочените по-горе доказателства, тъй като не е спорно, че недвижимият имот, в който живее поде.В. се намира на ул."*****"№***** в гр.***** /видно и от нотариален акт № 140, том II от 22.04. 2015 г. приложен на л.47, том II от ДП/. Безспорно е доказано, че този имот е собственост на св.А. Д. /майка на подс.В./ и представлява еднофамилна двуетажна жилищна страда, гараж и второстепенни постройки в кв.45 по плана на гр.Опака при съответни граници и съседи В показанията си пред ПРС св.Д. потвърждава, че имотът е лично неин, като първият етаж е предоставен на подс.В. и неговото семейство; вторият етаж е бил предоставен на сина ѝ Е., който е починал, а третият етаж на най- малкия си син, който живее в Турция. Твърди също, че според нея вторият и третият етаж не са обзаведени и към къщата има само един вход, през който се влиза. Същите обстоятелства се потвърждават и посредством показанията на св.А. А. /л.157 ПРС/, като този свидетел допълва, че е ходила през 2019 г. няколко пъти да види свекърва си св.А. Д., която живеела в пристройката на къщата, където имало изградена една стая с баня и тоалетна. Св. Ю. А. /брат на поде.В./ също живеел в гр.***** , но на ул. "*****"№7, като заявява, че племенникът му - св.Е.Ш. също живее в този имот, като използва отделен вход; заявява също, че в този имот е живял и подс.В., но от тогава са минали 5-6 години /показания л.157/. ПРС е разпитал в качеството на свидетели- св.Д. Д. и Е. Х., работещи в „Електро разпределение-Север"АД Варна,клон Търговище, които заявяват, че на 24.07.2019 г. са извършили проверка във външното табло за имота обитаван от подс.В. и са установили неработещ електромер.

По отношение откритите в дома на подс.В. преправени документи ПРС е разпитал в качеството на свидетел св.П.П. /л.156 ПРС/, в които същият потвърждава обстоятелството, че е бил в затвора заедно с подсъдимия, който е ходил няколко пъти в дома му в с.***** , общ.***** . Обяснил е, че или подс.В. или неговия племенник св.Е. са записали данните от паспорта, но не си спомня дали този паспорт му е бил връщан.

Изслушаният от ПРС свидетел А. И. А., по категоричен и последователен начин е изложил възприятията си при огледа на видеозаписите свалени от DVR устройството и цялостните си възприятия по случая, доколкото работи като мл.разузнавач в ПУ гр***** . Св.А. е категоричен, че в къщата на ул."*****"№ ***** живее единствено подсъдимия, неговата съпруга и малолетното им дете - на първия етаж, а втория и третия етаж не са

обзаведени. Къщата е само с един вход и изход, като при прегледа на видеозаписите за 10 дневен период, „...освен О. и съпругата му друг не е влизал в къщата...във всекидневната се вижда като пълни туби с прозрачна течност като вода, слага нещо в тях и се оцветява и става по-тъмна. После я носи някъде, но се вижда на другата камера, че не излиза навън, а ги носи някъде. Това беше няколко дни. Дори единия ден пак правеше тази смес и сложи лепенка на камерата отвън сутринта и вечерта съпругата му я махна. Единия ден се видя и племенника му ... това беше навън...няма как някой да влезе от друг вход и без да бъде заснет от камерата. Няма друга врата...има вътрешно стълбище> с един вход..." Съдът е приел, че показанията на св.А. А. съобразени ведно с огледа на видеозаписите свалени от DVR устройството и цялостните си възприятия по случая от една страна , убедително подкрепят обвинителната теза, а от друга категорично изключват възможна достоверност в показанията на племенника на поде.В. - св.ЕРБ. ЕРС. Ш. /л.157-л.158 ПРС/, в които излага обстоятелства противоречащи на правилата на формалната логика до степен на абсурдност. Както вече се посочи по-горе в мотивите св. Е.Ш. не е семеен и живее в жилище находящо се в гр.***** , ул."*****" №7, където живеят също свидетелите А. А. и Ю. А. - негови роднини. Съдът подробно е коментирал показанията на св.Ш. и е акцентирал върху данните от извършения оглед на свалените от DVR файлово /л.115-л.118, том I/, и е приел, че показанията на св.Е.Ш. са допълнително опровергани изцяло тъй като изключват възможността той да е посещавал дома на подсъдимия.

При така установената фактическа обстановка, след анализ и проверка по реда на чл107 ал.5 от НПК, ПРС е приел че подс.ОСМ. Ш. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпленията субсумирани под нормите на чл.354в,ал.1 и чл.308,ал.2,вр.с ал.1,вр. с чл.20,ал.3 и ал.4 и чл.26 НК, което безусловно води до ангажиране на наказателната му отговорност.

По отношение обвинението по чл.354в,ал.1 от НК, ПРС е коментирал, че марихуаната /коноп, канабис/ има наркотично действие, няма легална употреба, пазар и производство и е под контрол съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, обнародван в ДВ бр.30/1999г. Съгласно същият закон марихуаната е включена в Приложение №1 на чл.3 ал.2 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина". С действията си подс. В., в нарушение на установеният на установеният по чл.27,ал.1,пр.3 от ЗКНВМП ред, в периода м.май 2019 г. до 24.07.2019 г. е отглеждал в дома си в гр.***** , ул."*****"№**** 20 броя растения от рода на конопа /канабис/ с концентрация на тетрахидроканабинол 1,34 %, с тегло на сухата маса 837.3 г на стойност 5023.80 лв. От субективна страна несъмнено деянието е извършено при пряк умисъл от подсъдимия, които е разбирал, че засява и отглежда наркотично вещество в нарушение на законовите разпоредби, съзнавал е общественотоопасния характер на запретеното от закона свое поведение, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване, като е имал за цел да ползва наркотичното вещество, като го е признал за виновен да е извършил престъпление по чл.354а ал.1 ,чл.36 и чл.54 от НК и му е наложил наказание – 3 години „лишаване от свобода и ГЛОБА в размер на 7 000.00лв“.

По отношение обвинението по чл.308,ал.2,вр. с ал.1 НК съдът от обективна страна е приел, че при извършеното на 24.07.2019 г. претърсване в дома на поде.В. за намерени два документа - лична карта и международен паспорт /приложени като ВД по делото/. Всеки от тях - личната карта с № ***** издадена на ***** г. на името на Е. Т. П. с ЕГН-***** от гр. ***** и паспорт с № 384792597 издаден на ***** г. на името на П. М. П. от с.***** , общ. ***** несъмнено представлява „официален документ" по смисъла на чл.93,т.5 от НК. Мотивирал е, че съгл. чл.13,ал.1,т.1 и т.2 от ЗБЛД на българските граждани се издават именно лична карта, респ. паспорт, които съответно съгласно чл.23,ал.1 /за личната карта/ и чл.33,ал.1 и чл.34 от ЗБЛД /за паспорта/ са основни идентификационни

документи за самоличност на българските граждани, валидни на територията на РБ или на друга държава съгласно международни договори, като служат за преминаване на държавната граница и за пребиваване извън страната - документи, които се издават от Министерството на вътрешните работи. От така направеното уточнение, съдът приел, че след като са налице издадена лична карта и паспорт по надлежен ред и форма от длъжностно лице от състава на МВР в кръга на възложените му функции, то всеки от двата инкриминирани документа безусловно е „официален документ“. В контекста на изложеното, съдът приел, че правилно обвинението е квалифицирано по-тежко, отново с оглед на обективната страна на престъплението, а именно, че се касае за престъпление с предмет „български документ за самоличност“ - по чл.308,ал.2 НК. В периода от 29.08.2016 г. /дата, на която ***** П. е установила кражбата на личната ѝ карта/, респ. от ***** г. /за личния паспорт на св.П.П./ до датата на намирането им в дома на поде.В. - 24.07.2019 г. /т.е. при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26,ал.1 НК/, последният е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи тяхното съдържание. Обсъдил е, че от изготвените експертизи се установява, че на 26.08.2015 г. е била издадена лична карта на лицето О.А.О. - брат на поде.В., при което и след като се снабдил с данните от личната карта на брат си, на неустановена в посочения период поде.В. се е свързал с неустановено по делото лице, на което поръчал изготвяне на лична карта със своята снимка и с данните на брат си О.А.О.. След изработването ѝ, подс.В. получил открадната лична карта на ***** П., но вече с нов № *****, в която били заличени нейните данни и били заменени с данните на О.А.О., а на мястото на снимката на П. била поставена тази на подс.ОСМ. Ш. В.. По идентичен начин при вторият намерен при претърсването документ паспорт с № 384792597 издаден на името на св.П. М. П., с който поде.В. се снабдил, отново се свързал с неустановено по делото лице и поръчал подмяната на портретната снимка на притежателя, като вместо тази на св.П. била поставена такава на поде.В.. Двата документа били съхранявани в дома на поде. В. и от приобщената и анализирана по-горе доказателствена съвкупност съдът прие за безспорно доказано, че при така извършената в тях корекция само поде.В. би могъл да ги ползва при проверка за установяване на самоличност и при многобройните си пътувания в страната и чужбина. ПРС е приел, че от субективна страна това престъпление също е извършено при пряк умисъл, /който е единствената възможна форма/ обективирани в конкретните действия на подс.В..

При индивидуализацията на наказанието, след извършване на цялостна проверка на събраните по делото доказателства, съдът се съобразил с разпоредбите на чл.36 и чл.54 от НК като отчел, че не са налице нито многобройни нито едно, но изключително по своя характер смекчаващо вината обстоятелства, което да го мотивира да определи наказанието при условията на чл.55 от НК. При определяне на конкретния размер на наказанието, съдът не отчел смекчаващи вината обстоятелства, а единствено отегчаващи, а именно: утежненото съдебно минало /обсъдено и в уводната част на мотивите/; голямото количество отглеждани растения марихуана и значителната стойност. Изложил е, че наказанията, предвидени от законодателя в санкционната част на нормата по чл.354в,ал.1 НК са кумулативни - от 2 до 5 г. ЛОС и глоба в размер от 5 до 10 000 лв. Отчитайки наличието на специален минимум непозволяващ замяната на наказанието ЛОС с друг вид наказание, ПРС на основание чл.54 НК го определил в тази рамки, в размер над средния, а именно 3 години ЛОС и глоба в размер на 7 000 лв.. ПРС е обсъдил, че наказанието, предвидено от законодателя в санкционната част на нормата по чл.308,ал.2,вр. с ал.1 НК е до 8 г. ЛОС, при което съдът му наложил същото по размер наказание 3 /три години/ ЛОС. При наличието на съществуващата реална съвкупност от две отделни престъпления, съдът на осн.чл.23,ал.1 от НК определил едно **общо наказание** лишаване от свобода между наложените отделни по-горе, а именно най-тежкото от тях - 3 години „лишаване от свобода“ към което на осн.чл.23,ал.3 НК присъединил изцяло и наказанието Глоба в размер на 7 000 лв. Съдът е обсъдил и съществуващата обективна възможност за увеличаване на така определеното

общо наказание по реда на чл.24 НК като е отчел, че не са налице предпоставките за това. Обсъдил е, че е налице законова пречка за обсъждане на приложението на чл.66,ал.1 НК предвид обсъденото в уводната част на мотивите съдебно минало на подсъдимия. И на осн.чл.57,ал.1,т.2,б."б" от ЗИНЗС е постановил наказанието да се изтърпи при първоначален „строг" режим.

Съдът се произнесъл и по въпросите за направените разноски и разпореждането с ВД, като предвид изхода на делото е осъдил подсъдимия да заплати сумата 1064.22 лв. /хиляда шестдесет и четири лева и 22 стотинки/ - възнаграждения за вещи лица от ДП - в полза на ОД на МВР Търговище.

Съдът е отнел в полза на държавата приложените по делото веществени доказателства, както и постановил унищожаване на отнетото количество марихуана.

По възраженията в жалбата, че подсъдимия не е ползвал втория и третия етаж от къщата където живее подсъдимия със семейството си, че при изземването на веществените доказателства липсват дактилоскопни следи, а по отношение обвинението по чл.308 от НК, се възразява - че не са налице доказателства, относно авторството на деянието, че не е доказано конкретно кои са извършителите, как и по какъв начин подсъдимият ги е подбудил, къде е станало това...

Възраженията касаещи обвинението за извършено престъпление по чл.354р ал.1 от НК са неоснователни и недоказани. В тази насока, настоящият съдебен състав се солидализира напълно с прита от първоинстанционният съд фактическа обстановка, както и изводите на съда относно виновността на подсъдимия. По делото е безспорно доказано, че къщата в която живее подсъдимия е собственост на неговата майка, както и ,че той живее на първия етаж, а на втория и третия никой не живее, Вж. –св.А. Д. / л.156-2 с.зас. ПРС/, същата заявява- „къщата е моя, първия етаж го дадох на О. с жена си да живеят“, „втория етаж го дадох на Е. / средното момче/ което почина“ , „третия етаж го дадох на малкото момче което живее в Турция“, „аз живея на страна“ . Свидетелката уточнява- „О. влиза от пътя, където има врата“, „влиза в двора, после в къщата“, свидетелката заявява- „През лятото на 2019год. не съм виждала да е идвал Е.“. От разпита на св.А. /съпруга на брата на подсъдимия/, също се установява, че в честите моменти когато е посещавала св.Д., не е забелязвала някой друг.

Съобразявайки в тази връзка свидетелските показания на св А. И. А. /разпитан пред ПРС/ се установява, че същият по категоричен и последователен начин е излага възприятията си при огледа на видеозаписите свалени от DVR устройството и цялостните си възприятия по случая, доколкото работи като мл.разузнавач в ПУ гр*****. Св.А. е категоричен, че в къщата на ул."*****"№ **** живее единствено подсъдимия, неговата съпруга и малолетното им дете - на първия етаж, а втория и третия етаж не са обзаведени. Къщата е само с един вход и изход, като при прегледа на видеозаписите за 10 дневен период, „...освен О. и съпругата му друг не е влизал в къщата...във всекидневната се вижда като пълни туби с прозрачна течност като вода, слага нещо в тях и се оцветява и става по-тъмна. После я носи някъде, но се вижда на другата камера, че не излиза навън, а ги носи някъде. Това беше няколко дни. Дори единия ден пак правеше тази смес и сложи лепенка на камерата отвън сутринта и вечерта съпругата му я махна. Единия ден се видя и племенника му ... това беше навън...няма как някой да влезе от друг вход и без да бъде заснет от камерата. Няма друга врата...има вътрешно стълбище> с един вход..." Правилно съдът е приел, че показанията на св.А. А. съобразени ведно с огледа на видеозаписите свалени от DVR устройството и цялостните си възприятия по случая от една страна , убедително подкрепят обвинителната теза, а от друга категорично изключват възможна достоверност в показанията на племенника на подс.В. - св.ЕРБ. ЕРС. Ш. /л.157-л.158 ПРС/, в които излага обстоятелства противоречащи на правилата на формалната логика до степен на абсурдност. Както вече се посочи по-горе в мотивите св. Е.Ш. не е

семеен и живее в жилище находящо се в гр.*****, ул."*****" №7, където живеят също свидетелите А. А. и Ю. А. - негови роднини. Съдът подробно е коментирал показанията на св.Ш. и е акцентирал върху данните от извършения оглед на свалените от DVR файлова /л.115-л.118, том I от ДП/, и е приел, че показанията на св.Е.Ш. са допълнително опровергнати изцяло тъй като изключват възможността той да е посещавал дома на подсъдимия.

Доколкото въззивният съд е инстанция по същество, съобразявайки възраженията в постъпилата жалба, следва да маркира следното: От гласните и писмени доказателства по делото, настоящият състав счита, че възприетата от ПРС фактическа обстановка е правилно установена в по-голямата си част, като са констатирани пропуски в събирането на доказателствата, което наложи настоящият съдебен състав да извърши допълнителни действия по разследването.

По отношение възприетата от ПРС фактическа обстановка по повдигнатото обвинение спрямо подс.В. за извършено престъпление по чл.354в ал.1 от НК, въззивният съд извърши допълнителни следствени действия – „оглед“ /л.119 от ВНОХД/, във връзка с който бе изготвен и фотоалбум-/л.123 от ВНОХД/. От извършения оглед и изготвен фотоалбум се установява, че при влизане в жилището на подсъдимия, се влиза във входна антре, като насреща се вижда друга врата, отляво стая, отдясно спалня. След влизането през вратата, която е насреща се виждат стълби които водят към втория и третия етаж. /Вж.снимки №7,8,10,13 и 14 от Албум /л.123 от наст.дело/.

Във връзка с по-пълно изясняване на фактическата обстановка по делото, въпреки изложените обстоятелствени мотиви, и анализ на събраните пред ПРС доказателства, и извършен анализ на същите, настоящият съдебен състав извърши допълнителни действия по разследване, а именно : Изиска справка от Директора на ОД на МВР Търговище, от която да е видно, лице с лична карта №***** регистрирано ли е да преминава държавната граница след дата 29.08.2016год до момента, на коя дата и към коя държава, както и дали е използван международен паспорт №*****/*****г. издаден на името на П. М. П. след дата ****г. до момента. Бе извършен допълнителен разпит на св.М.М. /Л.79/, св.П.П. /Л.87/ и Е.Ш./90/. Въззивният съд извърши очна ставка между св.Ш. и св.М. /л.108/, както и очна ставка между св.П. и св.Ш. /л.109/.

От показанията на св.М.М. /Л.79/, дадени пред състав на ОС-Търговище, се установява, че е живяла на семейни начала с подсъдимия В., като през 2019година са живели в неговия дом в гр.*****. Същата заявява, че в къщата в която са живели има един вход за първия етаж, и отделен вход за втория и третия етаж. Съдът не дава вяра на показанията на свидетелката в тази част, тъй като от извършения „оглед“, на място се установи по категоричен начин, че за втория и третия етаж действително има отделен външен вход към вътрешни стъпала, но връзка с тези вътрешни стъпала има и от жилището на първия етаж, която „топла-вътрешна“, връзка се ограничава с врата. В тази връзка, съдът не дава вяра и на свидетелските показания на см.А., който пред ПРС заявява-„Къщата е само с един вход и изход“. Въпреки горното, свидетелката М. заявява, че не се е качвала на втория и третия етаж, не била виждала и О.В. да се качва на горните етажи, както и, че не го е виждала туби, бутилки с червени течности. Съдът не дава вяра на показанията на свидетелката и в тази част, имайки предвид, че от приложените на /Снимки л.110 - 177т.1 от ДП- Албум /, от снимките се вижда, че в нейно присъствие подсъдимият по делото пълни туби с вода и течности които оцветяват тубите в червеникав цвят, как същият пренася тубите именно към вратата водеща към вътрешните стълби към втория и третия етаж, как в нейно присъствие подсъдимия се връща от тази врата, същото го прави многократно, както в светлата, така и в тъмната част на денонощието. Свидетелката твърди,че в къщата където са живели е имало две чешми-една в банята и една в кухнята, в двора не е имало чешма. Заявява, че докато е живяла в този дом, Е. и ***** не са

посещавали тази къща. Не отговаря на останалите доказателства по делото и твърдяното от свидетелката, че тубите които подс.В. е пълнил е носил на майка си за да полива градината и засятите зеленчуци. Съдът не дава вяра на и на тези показания, имайки предвид, че от описаните по-горе снимки се вижда, че подсъдимият изнася тубите през вратата която води към вътрешните стълбища за втория етаж, а не извън къщата по посока градината пред къщата. Свидетелката още заявява, че докато е живяла в къщата- /три години/ не е виждала някой да внася строителни материали на втория етаж, да се чука, да се прави ремонт, което също противоречи на откритата на втория етаж инсталация за отглеждане на марихуана. След въпрос на съда, кой се грижи и полива цветята които се виждат на снимките /поставени на терасата на втория етаж/, свидетелката отговаря- „не съм аз, освен свежърва ми“.

От допълнителния разпит на св.П.П. /л.87/, пред ОС-Търговище, не се установиха нови факти и обстоятелства които да доведат до промяна на възприетата от ПРС фактическа обстановка. След зачитане на дадените пред ПРС показания , и дадените на /ДП-т.3 л.54 / , и приобщаване към доказателствения материал по делото, свидетелят заявява, че поддържа казаното пред ПРС и това на ДП.

В проведеното въззивно производство съдът разпита св.Е.Ш. /л.90/, който в показанията си описва факти и обстоятелства които е заявил както на ДП, така пред ПРС. Твърди, че като се върнал от Англия, решил да си направи плантация за отглеждане на марихуана. За целта си донесъл и семена. За изграждането на инсталацията извикал св.П.П.. На втория етаж в къщата където живее подсъдимия, заедно с ***** направили инсталацията – конструкция от USB- фазер, лампи, фолио, контролери. Засял растенията, поливал ги , като пълнил вода отвън, от маркуч в шахтата в двора. Свидетелят заявява, че материалите за инсталацията били пренесени на втория етаж, през входа на къщата, а когато е идвал да полива растенията е минавал както през входа /самостоятелната врата/, така и през терасата . Въпреки, че на приобщените по делото снимки от монтираните видеокамери в къщата на подсъдимия, нито един път не се вижда св.Ш. да влиза в двора или къщата, както и да пълни вода от шахтата на къщата, свидетелят твърди, че често е ходил в дома на подсъдимия-„ходил съм по два пъти на ден, по три пъти, по един път“, „случвало се е в седмицата един ден да не отида, почти всеки ден бях там“. Тъй като свидетелските показания на разпитания Ш., противоречат на показанията на св.П. и тези на св.М., съдът проведе очни ставки помежду им. В проведената очна ставка между св.Ш. и св.М. /л.108/, непоследователните и противоречиви показания на двамата се потвърдиха отново, на въпрос дали М. е виждала Ш. в нейния дом, същият отговаря –„да виждала ме е“, свидетелката също отговаря-„да, минавал е, пита какво прави, как сме, за малкия и заминава“. В проведената очна ставка между св.Ш. и св. П. /л.108/, противоречивите и непоследователни показания и на двамата не бяха преодолені. На въпрос към св.П. дали е помагал на Ш. за изграждането шпертплатови прегради на втория етаж на къщата където живее подсъдимия, П. отговаря- „да но не е било три четири дни, я един ден или един следобяд“. Допълва, че в това което са изградили имало тръби-„бронзови дебелі-, не бронзови, а тези сгъваемите, едни лъскави дебелі“ На въпрос към св.П., дали е предал на Ш. международният си паспорт лично, същият отговаря-да“, а св.Ш. заявява- „веднъж ми го даде когато обещах да го взема за Англия“, по-късно заявява- „паспорт не ми е давал, даде ми лична карта“. Съобразявайки, установеното от проведените разпити на св.М., П. и Ш. и очни ставки помежду им, съдът приема, че същите са взаимно изключващи, противоречиви, поради което и правилно ПРС е приел, че показанията на Ш. не следва да бъдат кредитирани, тъй като , на практика не съществува обективна възможност св.Е.Ш. да е изградил конструкцията в имота на поде.В. тъй като се касае за чужд имот, до който този свидетел няма достъп, а техническото изграждане и разполагането на намерената в къщата техника - табла, климатици, въздуходи и т.н. очевидно предполага специални знания и умения, които той не притежава. Самият той декларира, че е с основно образование, а и видно от депозираните в ДП саморъчни

декларации и обяснения му е трудно да напише текст без правописни грешки. Съдът правилно е мотивирал, че от данните от извършения оглед на свалените от DVR файлове /л.115-л.118, том I/ в допълнителна степен показанията на св.Е.Ш. също са опровергани изцяло тъй като изключват възможността той да е посещавал дома на подсъдимия и да е изградил откритата съоръжение-инсталация за отглеждане на марихуана.

При проведените допълнителни процесуално следствени действия, настоящият съдебен състав не намира, основание за промяна на възприета от ПРС фактическата обстановка. При правилно и обосновано възприета фактическа обстановка, ПРС правилно и законосъобразно стигнал до единствения възможен извод, че подсъдимия В. от обективна и субективна страна е извършил престъпление по чл.354в ал.1 от НК.

При индивидуализацията на наказанието, след извършване на цялостна проверка на събраните по делото доказателства, правилно ПРС е съобразил разпоредбите на чл.36 и 54 НК и е отчел, че за не са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства обуславящи приложението на чл.55 НК. С оглед на горното правилно е съобразена степента на обществена опасност на дееца и на самото деяние, поради което правилно и законосъобразно, съдът е определил и наложил наказание от 3 /години/ ЛОС, и глоба в размер на 7000лв.

По отношение вида размера на наказанието. При определяне на наказанието първоинстанционния съд е обсъдил всички доказателства по делото имащи значение в тази връзка. Както тези относно степента на обществената опасност на подсъдимия и деянието което е извършил, така и тези които биха смекчили или отегчили неговата наказателна отговорност. Поради това въззивната инстанция напълно споделя изводите на районния съд в тази им част.

Предвид гореизложеното, ОС-Търговище достигна до извода, че присъдата на ПРС, в осъдителната част по чл.354в ал.1 от НК е правилна и законосъобразна, като не са допуснати процесуални нарушения налагащи отмяна на същата и връщане на делото. Поради това съда приема, че присъдата в тази и част следва да се потвърди.

По обвинението за извършено престъпление по чл.308 ал.2 вр. с ал.1, вр. с чл.20 ал.3 и ал.4 вр. чл.26 ал.1 от НК

В тази част на постановената от ПРС присъда възраженията в жалбата са частично основателни. При непълно установена фактическа обстановка, първоинстанционния съд е достигнал да неправилни правни изводи, и от там незаконосъобразно е признал подсъдимия В. за виновен в това, че на неустановени дати в периода от 29.08.2016 г. до 24.07.2019г., при условията на продължавано престъпление, на неустановени места, в съучастие с неизвестни извършители като подбудител и помагач, ги е подбудил и подпомогнал да преправят съдържанието на официални документи с цел да бъдат използвани, както следва: в периода 29.08.2016 г. - 24.07.2019 г., е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи

съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - лична карта № *****, издадена от МВР - ***** на ***** г. на името на Е. Т. П. ЕГН *****; в периода ***** г. - 24.07.2019 г., е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - паспорт № *****, издаден на ***** г. на името на П. М. П. ЕГН *****, поради което и на основание чл.308, ал.2, връзка с ал.1, връзка с чл.20, ал.3 и ал.4, връзка с чл.26, ал.1, чл. 36 и чл. 54 от НК му е наложил наказание от три години „лишаване от свобода“.

От изискана справка от ТОС, за реализирани задгранични пътувания с преправената лична карта № *****, в която били заличени данните на П. и били заменени с данните на О.А.О., и на мястото на снимката на П. била поставена тази на подс.ОСМ. Ш. В., се

установява, че е констатирано влизане на територията на Република България през КПП "Дунав Мост" на 06.02.2018 год. с лек автомобил Фолксваген./ Вж.л59 от ВНОХД №242/2021г./.

Въззивният съд счита, че относно престъплението за което подс.В. е признат за виновен по чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.3 и 4 във вр. с чл.26, ал.1 от НК е недоказано, първостепенният съд не е изложил дължимите мотиви защо приема, че е налице това престъпление и въз основа на какви доказателства е постановил осъдителната си присъда, че неизвестно лице (а в случая в присъдата е посочено в множествено число че лицата са повече от едно). За да е налице съучастие като помагач и подбудител следва да има задружна дейност, от която едно лице да е осъществило деянието, а друго лице да го е подбудило или подпомогнало, като тези действия било на подбудителя или помагача трябва да са от една страна конкретно посочени в какво се изразяват, и от кои доказателства се доказват. В постановената от ПРС липсват мотиви относно горните факти и обстоятелства. Присъдата не може да почива на предположения, че подс. е подбудил или подпомогнал неизвестен извършител (или както е посочено „извършители“), без да е установен/и това лице, трябва да се установи, че се касае за общ умисъл за извършване на престъплението, още повече, че делото е разгледано в отсъствие на подсъдимия, няма никакви доказателства, че друго лице/а е преправило съдържанието на двата инкриминирани документи. По делото безспорно се установи, че на 06.02.2018 год. на ГКПП Дунав мост в гр. Русе, противозаконно отнетата на 29.08.2016 год. лична карта *****, издадена от МВР – ***** на ***** год. на името на ***** Т. П. е използвана за преминаването през граничния пункт. Видно от намерената и иззета лична карта с № ***** на 24.07.2019 год. се установило, че същата е със снимката на О.В. и с имената на неговия брат О.А.О.. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че личната карта е противозаконно отнетата лична карта на ***** П., със заличен номер и с подменена снимка. Предвид това деянието което е извършил подс. В. не може да бъде квалифицирано по чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.3 и 4 от НК, а следва да бъде преквалифицирано по чл.316 от НК, за използване на личната карта. По отношение на обвинението, че подсъдимия е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност, с цел да бъде използван-паспорт № *****, издаден на ***** г. на името на П. М. П. ЕГН ***** ,следва подс.В. да бъде признат за невинен. За да се произнесе в горния смисъл, настоящият съдебен състав съобрази, подсъдимия е бил запознат, че в обстоятелствената част на обвинителния акт е отразено, че „от описаните фактически обстоятелства е видно, че единственото лице, което би могло да ползва двата документа е лицето, което е на снимката, а именно подс.В.. След изработването им, подсъдимия е получил инкриминираните документи и ги е съхранявал, в сак в дома си, като от показанията на св.Станчев е видно, че същите са ползвани в чужбина при честите пътувания на В.“. От приложената по делото Справка, се установява по безспорен начин, че с преправената лична карта № *****, в която били заличени данните на П. и били заменени с данните на О.А.О., и на мястото на снимката на П. била поставена тази на подс.ОСМ. Ш. В., същия е влязъл на територията на Република България през КПП "Дунав Мост" на 06.02.2018 год. с лек автомобил Фолксваген./ Вж.л59 от ВНОХД №242/2021г./. В тази връзка в Решение №524/08.01.2013 год. по н.д. №1760/2012г. ВКС е постановил- „Когато съществува основание за преминаване от съответната правна квалификация към същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление при отсъствието на съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, въззивният съд разполага с правомощия по чл.337 ал.1 т.2 НПК да промени правната квалификация и да осъди подсъдимия за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление“. –„В такава ситуация по същите факти и обстоятелства подсъдимия е имал възможност ефективно да се защитава“. Съобразявайки горното, и на основание чл.37, ал.1 т.2 от НПК ТОС прилага закон за еднакво наказуемо престъпление, а именно по чл.316 във

вр. с чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 от НК, като го признава за виновен в това, че на 06.02.2018 год. на ГКПП „Дунав мост“ в гр. Русе съзнателно се е ползвал от преправен български официален документ за самоличност – лична карта № *****, издадена от МВР – ***** на ***** год. на името на ***** Т. П. ЕГН *****, като за неговото съставяне не може да му се търси наказателна отговорност, поради което на основание чл.316 във вр. с чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.36 и чл.54 от НК, счита, че следва да му се наложи наказание от три години „лишаване от свобода“.

По определяне на вида и размера на наказанието, настоящият съдебен състав съобрази, че от субективна страна и това престъпление е извършено при пряк умисъл, /който е единствената възможна форма/ обективиран в конкретните действия на подс.В..

При индивидуализацията на наказанието, след извършване на цялостна проверка на събраните по делото доказателства, съдът се съобрази с разпоредбите на чл.36 и чл.54 от НК като отчете, че не са налице нито многобройни нито едно, но изключително по своя характер смекчаващо вината обстоятелства, което да го мотивира да определи наказанието при условията на чл.55 от НК. При определяне на конкретния размер на наказанието, съдът не отчете смекчаващи вината обстоятелства, а единствено отегчаващи, а именно: утежненото съдебно минало /обсъдено и в мотивите на ПРС/.

С оглед на горното, присъдата на ПРС следва да бъде изменена и в частта ѝ на веществените доказателства, същата следва да бъде отменена в частта относно постановеното отнемане в полза на държавата на :

Картина в рамка /цветя в колба/ подпис в долен ляв ъгъл "Kramer" ВД 41;

Картина /четирима мъже около маса/ в рамка 141/82 см, с Т образно разкъсване, с подпис в долния десен ъгъл "Van Vooreg" ВД 42;

Картина в рамка 85,7/65,7 см /зимен пейзаж с лодка и червена къща/ ВД 43;

Картина 72,7/57,8 см, /горски пейзаж/ в долния десен ъгъл подпис "Ewing";

Картина в рамка 64/54 см. /цветя в делва/

DVR устройство Ajhua със сер.№ 2:06339PAEVMJ33, ведно с адаптор ВД 46;

Лаптоп HP с № CNF 9422LVF ВД 47.

Лаптоп HP с № 2CE40615NN ВД 48;

Устройство Trail camera, 12 мегапиксела в кутия със стойка, антена, кабели и батерии ВД 49;

Микро SD карта, 8 GB, с адаптер ВД 50;

Часовник, джобен със свастика и два вълка на гърба ВД 51;

Часовник, джобен ROSKOPF ВД 52;

Метална апликация с флорални мотиви ВД 53;

Таблет "Huawei" ВД 54;

Картина в рамка 69/40 см, /зимен пейзаж/ с разкъсвания в центъра и в дясната част ВД 55;

Картина в рамка 66/56 см /кораб в море/ с подпис долу в ляво "MBroers" ВД

Картина религиозни мотиви в рамка 35/44,8 см, ВД 57;

Картина в рамка 63/41 см, и със стъкло /файтон с хора пред къща/ ВД 58;

4 бр. пластмасови елементи от „рамка“ за металотърсач, в калъф от изкуствена материя ВД 64;

Металотърсач, зелен, с дървена сгъваема дръжка;

Металотърсач "Stinger 2" с № 359 0000 3234, състоящ се от куфар, апарат, адаптор, ръкохватка и работен орган, с диаметър 45 см, ВД 66;

Металотърсач "Mikron", състоящ се от работен орган, апарат прикрепен към ръкохватката и

без серийен номер ВД 67, тъй като от доказателствата по делото не се установява, описаните вещи да са послужили или подпомогнали осъденото лице за извършване на процесните престъпления.

В останалата и част присъдата на ПРС следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 40/01.09.2021 год. постановена по НОХД № 84/2020 год. по описа на РС – ***** в частта й, с която е признат за виновен **ОСМ. Ш. В.** с установена самоличност за извършено престъпление по чл. 308, ал.2 във вр. с ал.1 във вр.с чл.20, ал.3 и 4 във вр. с чл.26, ал.1 от НК, **КАТО**:

На основание чл.37, ал.1 т.2 от НПК прилага закон за еднакво наказуемо престъпление, а именно по чл.316 във вр. с чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 от НК, като го признава за виновен в това, че на 06.02.2018 год. на ГКПП „Дунав мост“ в гр. Русе съзнателно се е ползвал от преправен български официален документ за самоличност – лична карта № *****, издадена от МВР – ***** на ***** год. на името на ***** Т. П. ЕГН *****, като за неговото съставяне не може да му се търси наказателна отговорност, поради което на основание чл.316 във вр. с чл.36 и чл.54 от НК му налага наказание **ТРИ ГОДИНИ** „лишаване от свобода“.

Като го признава за невиновен и го оправдава по първоначалното му обвинение за това, че в периода 29.08.2016 г. - 24.07.2019 г., е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - лична карта № *****, издадена от МВР - ***** на ***** г. на името на ***** Т. П. ЕГН ***** – престъпление по чл.308, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.3 и 4 от НК

ПРИЗНАВА О.В. за невиновен и го оправдава изцяло само по отношение на това, в периода ***** г. - 24.07.2019 г., да е подбудил и подпомогнал неизвестен извършител да преправи съдържанието на български официален документ за самоличност с цел да бъде използван - паспорт № *****, издаден на ***** г. на името на П. М. П. ЕГН *****, както и по отношение на чл.26, ал.1 от НК

ИЗМЕНЯ присъдата и в частта и, в която първостепенния съд се е произнесъл по веществените доказателства, като отменя постановено отнемане в полза на държавата на следните вещи: Картина в рамка /цветя в колба/ подпис в долен ляв ъгъл "Kramer" ВД 41;

Картина /четирима мъже около маса/ в рамка 141/82 см, с Т образно разкъсване, с подпис в долния десен ъгъл "Van Vooreg" ВД 42;

Картина в рамка 85,7/65,7 см /зимен пейзаж с лодка и червена къща/ ВД 43;

Картина 72,7/57,8 см, /горски пейзаж/ в долния десен ъгъл подпис "Ewing";

Картина в рамка 64/54 см. /цветя в делва/

DVR устройство Ajhuа със сер.№ 2:06339PAEVMJ33, ведно с адаптор ВД 46;

Лаптоп HP с № CNF 9422LVF ВД 47.

Лаптоп HP с № 2CE40615NN ВД 48;

Устройство Trail camera, 12 мегапиксела в кутия със стойка, антена, кабели и батерии ВД 49;

Микро SD карта, 8 GB, с адаптер ВД 50;

Часовник, джобен със свастика и два вълка на гърба ВД 51;

Часовник, джобен ROSKOPF ВД 52;

Метална апликация с флорални мотиви ВД 53;

Таблет "Huawei" ВД 54;

Картина в рамка 69/40 см, /зимен пейзаж/ с разкъсвания в центъра и в дясната част ВД 55;

Картина в рамка 66/56 см /кораб в море/ с подпис долу в ляво "MBroers" ВД

Картина религиозни мотиви в рамка 35/44,8 см, ВД 57;

Картина в рамка 63/41 см, и със стъкло /файтон с хора пред къща/ ВД 58;

4 бр. пластмасови елементи от „рамка“ за металотърсач, в калъф от изкуствена материя ВД 64;

Металотърсач, зелен, с дървена сгъваема дръжка;

Металотърсач "Stinger 2" с № 359 0000 3234, състоящ се от куфар, апарат, адаптор, ръкохватка и работен орган, с диаметър 45 см, ВД 66;

Металотърсач "Mikron", състоящ се от работен орган, апарат прикрепен към ръкохватката и без сериен номер ВД 67, като същите следва да бъдат върнати на О.В..

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата и част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____